

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Agnieszka Lubińska

Protokolant sekr. sąd. Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 października 2019 r. w G.

sprawy z powództwa **małoletniego F. O. działającego przez matkę P. O.**

przeciwko **J. O.**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego J. O. na rzecz małoletniego powoda F. O. urodzonego (...) rentę alimentacyjną z kwoty 500,00 zł miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 8.07.2014 r. sygn. akt X C 521/14 do kwoty **650,00 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych)** miesięcznie, płatną do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniego powoda – jego matki P. O., poczynając od dnia 24 września 2018 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego J. O. na rzecz powoda kwotę 456,00 zł (czteryście pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego J. O. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 90,00 zł (dziewięćdziesiąt cztery złote) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, zaś w pozostałym zakresie nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 502/18

UZASADNIENIE

Powód, małoletni F. O., działający przez matkę P. O., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł w pozwie wniesionym 24.09.2018 r. o podwyższenie od pozwanego J. O. alimentów z kwoty 500 zł miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 8.07.2014 r. sygn. akt X C 521/14 do kwoty 1.000 zł miesięcznie, płatnych z góry do 15-tego każdego miesiąca do rąk matki P. O. wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

Jednocześnie matka powoda złożyła wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego na czas trwania postępowania do uiszczania tytułem alimentów kwoty 900,00 zł miesięcznie w terminie do 15-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności.

W uzasadnieniu pozwu matka małoletniego powoda wskazała, że małoletni powód urodził się w trakcie małżeństwa P. O. i J. O., które następnie zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 8.07.2014 r. sygn. akt X C 521/14. Na mocy tego wyroku J. O. został zobowiązany do płatności alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie.

Podaje, że potrzeby małoletniego wzrosły. Dziecko uczęszcza do drugiej klasy szkoły podstawowej, rośnie, a ceny podstawowych towarów, wyżywienia i usług wzrosły. Aktualne potrzeby dziecka oszacowała na kwotę około 1.900 zł, na co składają się:

- 425 zł – 1/2 czynszu najmu mieszkania i energii elektrycznej,
- 30 zł – wyprawka szkolna i bieżące potrzeby szkolne,
- 400 zł – wyżywienie,
- 200 zł – ubrania i obuwie,
- 333 zł – 1/12 całej kwoty za wypoczynek letni, zimowy i wycieczki szkolne,
- 150 zł – zajęcia dodatkowe,
- 80 zł – telefon z internetem,
- 35 zł – 1/2 abonamentu TV,
- 150 zł – rozrywka, kieszonkowe, wyjścia do kina,
- 100 zł – leki, środki higieny, kosmetyki.

Matka powoda wskazała, że obecnie jest osobą bezrobotną, utrzymującą się z prac dorywczych, z których uzyskuje dochód około 600 zł miesięcznie. Dodatkowo otrzymuje pomoc od rodziców i świadczenie 500+ i zasiłek rodzinny. Podaje, że sama nie jest już w stanie podjąć zaspokajaniu usprawiedliwionych potrzeb powoda.

Odnośnie sytuacji pozwanego wskazała, że prowadzi on działalność gospodarczą, której przedmiotem jest produkcja mebli i osiąga dochód w wysokości kilkunastu tysięcy złotych miesięcznie.

Pozwany, działając przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na pozew, uznał powództwo do kwoty 600 zł alimentów i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że koszty utrzymania małoletniego podane w pozwie zostały rażąco zawyżone i nie odpowiadają ani usprawiedliwionym potrzebom małoletniego ani możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego. Według pozwanego kwota dochodzona pozwem jest całkowicie dowolna i nie koreluje z wydatkami wskazanymi przez matkę powoda. Pozwany zakwestionował te wydatki poza kwotami za wyżywienie, środki higieny, bieżące wydatki szkolne i częściowo na zakup odzieży i obuwia (ponad kwotę 150 zł).

Odnośnie swojej sytuacji majątkowej pozwany wskazał, że prowadzona przez niego działalność gospodarcza przynosi dochód w kwocie około 2.000-2.500 zł miesięcznie. Jako swoje miesięczne wydatki wymienił: 800 zł – czynsz najmu lokalu mieszkalnego, 600 zł – wyżywienie, 250 zł – zakup odzieży i obuwia, 250 zł – wydatki związane z higieną, 250 zł – opłaty za energię elektryczną, 85 zł – woda, 230 zł – abonament telefoniczny i Internet, 500 zł – alimenty.

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2018 r. Sąd udzielił zabezpieczenia w ten sposób, że zobowiązał pozwanego J. O. do uiszczania na czas trwania postępowania kwot po 600,00 zł (sześćset złotych) miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniego F. O., płatnych do rąk matki powoda – P. O. do 15-tego dnia każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 24 września 2018 r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat,

w miejsce alimentów w kwocie 500,00 zł ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 8.07.2014 r. sygn. akt X C 521/14 i oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia w pozostałej części.

Pozwany w toku postępowania uznał wydatki powoda na zajęcia z języka angielskiego, na Internet, wyjścia do kina, wyjazdy oraz środki czystości. W ocenie pozwanego kwota 800 zł wystarcza na pokrycie wydatków powoda w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni F. O. urodził się (...) i ma obecnie prawie 12 lat. Powód pochodzi ze związku małżeńskiego P. O. i J. O., rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 8 lipca 2014 r. wydanym w sprawie sygnatura akt X C 521/14.

Wymiar obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powoda został ustalony na mocy wyroku rozwodowego na kwotę 500 zł miesięcznie. W okresie ustalenia alimentów w tej wysokości powód miał 6 lat i uczęszczał jeszcze do przedszkola.

Obecnie małoletni powód uczęszcza do szóstej klasy szkoły podstawowej, ma już około 160 cm wzrostu i nadal rośnie. Na dzień dzisiejszy powód wymaga większych nakładów finansowych na wyżywienie, wydatki szkolne, zakup odzieży i obuwia.

W przypadku małoletniego powoda, w zakres jego usprawiedliwionych potrzeb wchodzi wydatki związane bezpośrednio z jego utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, odzież i obuwie, leki, środki higieny, rozwój zainteresowań, a także te związane z utrzymaniem miejsca zamieszkania, w którym ulokowane jest jego centrum życiowe.

Powód zamieszkuje z matką w wynajmowanym przez nią mieszkaniu. Czynnosc za to mieszkanie wynosi około 750 zł, do tego dochodzą jeszcze opłaty za media, ogrzewanie (300-400 zł).

Małoletni jest dzieckiem zdrowym i prawidłowo rozwijającym się. Nie choruje przewlekle i nie wymaga specjalistycznego leczenia. Z uwagi na stan uzębienia chłopiec pozostaje jedynie pod opieką poradni ortodontycznej – do tej pory leczenie to było finansowane z kasy chorych, jednak jest ono refundowane jedynie do 12 roku życia. Z uwagi na to, że małoletni wkrótce osiągnie ten wiek, dalsze leczenie będzie już odpłatne.

Z uwagi na rozwój fizyczny małoletni wymaga systematycznej wymiany garderoby oraz obuwia.

Małoletni F. O. posiada własny telefon na kartę, który jest doładowywany średnio kwotą 20 zł tygodniowo (80 zł/mies.) oraz dodatkowo otrzymuje kieszonkowe w kwocie 30 zł tygodniowo (120 zł/mies.).

Powód uczęszcza do publicznej szkoły podstawowej, w której ma zapewniony szereg bezpłatnych zajęć dodatkowych. Odpłatnie pobiera jedynie lekcje z języka angielskiego, których koszt wynosi ok. 30 zł za godzinę lekcyjną – zajęcia odbywają się raz, dwa razy w tygodniu. Matka małoletniego zapowiada, że będzie on pobierał korepetycje z matematyki oraz uczęszczał na zajęcia na basenie. Małoletni w czasie wolnym wychodzi do kina, na pizzę. Matka małoletniego stara się organizować mu wyjazdy wakacyjne - te wakacje zabrała go nad morze, a koszt tego wyjazdu nie przekroczył 1.000 zł.

Małoletni potrzebuje nowego łóżka a jego pokój wymaga odświeżenia.

Matka powoda nie pracuje - z wykształcenia jest fryzjerem, ukończyła kurs kosmetyczki i odbyła szereg szkoleń z fryzjerstwa. Utrzymuje się z zasiłku rodzinnego w kwocie 124 zł, świadczenia 500+, alimentów otrzymywanych na syna oraz prac dorywczych w kwocie 600-700 zł/mies. Dodatkowo czasami korzysta z pomocy finansowej rodziny – matki oraz siostry.

Poza małoletnim powodem P. O. nie ma nikogo innego na utrzymaniu.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- akt urodzenia F. O. – k. 13-13v. akt Sądu Okręgowego w Bydgoszczy sygn. X C 521/14;
- wyrok rozwodowy – k. 113-113 v. akt Sądu Okręgowego w Bydgoszczy sygn. X C 521/14;
- protokół rozprawy z dnia 8 lipca 2014 r. – k.110-111v. akt Sądu Okręgowego w Bydgoszczy sygn. X C 521/14
- zeznanie podatkowe matki powoda za rok 2013 r. – k. 50-53 akt Sądu Okręgowego w Bydgoszczy sygn. X C 521/14
- zaliczka miesięczna na podatek dochodowy za czerwiec 2014 r. dot. matki powoda – k. 81-82
- dochód matki pozwanego osiągnięty w roku podatkowym 2014 na koniec czerwca – k. 83 akt Sądu Okręgowego w Bydgoszczy sygn. X C 521/14;

- zeznania świadka J. K. – k. 76 v. ;

- zeznania świadka R. K. – k. 113 v. – 114 v.;

- zeznania P. O. za małoletniego powoda – k. 124 v. - 126;

J. O. zamieszkuje w Ś. w wynajmowanym mieszkaniu. Miesięczna kwota najmu wynosi 800 zł. Pozwany prowadzi własną działalność gospodarczą, która aktualnie wykazuje straty – za rok 2018 r. strata wyniosła 169.087,31zł . Pozwany aktualnie nie zatrudnia pracowników. W skład majątku pozwanego wchodzi samochód J. (...) z 2009 r. o wartości 35.000 zł oraz samochód M. o wartości 7.000 zł. Pozwany zaciągnął na działalność gospodarczą kredyt obrotowy na kwotę 100.000,00 zł oraz dodatkowo zaciągnął jako osoba fizyczna kredyt w wysokości 50.000,00 zł. Z uwagi na problemy finansowe zdarza się, że na koniec miesiąca pozwany pożycza od brata A. O. drobne kwoty w granicach 200-500 zł, które oddaje w następnym miesiącu.

Na koszty utrzymania pozwanego składają się następujące wydatki: zakup odzieży roboczej, wyżywienie (300-400 zł/mies.), najem lokalu (800 zł/mies.), rata kredytu cywilnego (1.500 zł/mies.), paliwo, fryzjer. Natomiast na koszty prowadzenia działalności gospodarczej składają się: koszty zatrudnienia (3.000-4.000 zł/ mies. – aktualnie brak pracowników), prąd (do 1.000 zł/mies.), opał (2.000 zł/sezon), paliwo, księgowy (200 zł/mies.), reklama (800 zł/rok), ubezpieczenie samochodu (1.600 zł/rok).

Pozwany samodzielnie prowadzi gospodarstwo domowe i oprócz powoda nie ma nikogo na utrzymaniu.

Pozwany nie uczestniczy w życiu powoda i prócz alimentów, nie czyni na rzecz małoletniego żadnych wydatków. Wszystkie obowiązki rodzicielskie związane z wychowaniem i opieką dziecka spoczywają na matce małoletniego, która dba o zaspokojenie potrzeb materialnych i emocjonalnych dziecka.

(okoliczności bezsporne, dowód:

- zeznanie podatkowe pozwanego za 2017 r. – k. 21-24v.
- wyciąg zbiorczy księgi przychodów i rozchodów za okres 01/2018-10/2018 – k. 70
- zeznanie podatkowe pozwanego za 2018 r. – k. 94-97
- informacja o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej w roku podatkowym 2018 r. – k. 97v. - 98
- wyciąg zbiorczy księgi przychodów i rozchodów za okres 01/2019-04/2019 – k. 93,99
- wysokość przyznanego kredytu w rachunku bieżącym pozwanego w banku (...) S.A. – k. 74

- zeznania świadka A. O. – k. 100 v. – 101 v.;
- zeznania pozwanego J. O. – k. 126-127 v.)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Okręgowego w Bydgoszczy sygnatura akt X C 521/14, dowody z zeznań świadków J. K., R. K. i A. O. oraz z przesłuchania stron.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd nie wziął pod uwagę zeznań świadka W. P. i J. P., bowiem nie przyczyniły się one w żaden sposób do ustalenia sytuacji majątkowej matki i ojca dziecka ani do ustalenia sytuacji życiowej małoletniego powoda i ustalenia zwiększenia się zakresu jego potrzeb.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka J. K. jedynie w części dotyczącej potrzeb małoletniego powoda oraz jego stanu zdrowia. Zeznania te są w tym zakresie jasne, logiczne i konsekwentne oraz znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w zakresie szacowanych kosztów wydatków czynionych przez P. O. na powoda.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka R. K. jedynie w części dotyczącej potrzeb małoletniego powoda. Zeznania te są w tym zakresie jasne, logiczne i konsekwentne oraz znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. O. jedynie w części dotyczącej udzielania pozwanemu drobnych pożyczek. Zeznania te są w tym zakresie jasne, logiczne i konsekwentne oraz znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka dotyczącej sytuacji majątkowej pozwanego, bowiem wiedza świadka na ten temat wynika wyłącznie z informacji przekazywanych mu przez samego pozwanego.

Sąd dał wiarę zeznaniom przesłuchanej za małoletniego powoda P. O. oraz pozwanemu J. O. w zakresie w jakim znalazło to wyraz w ustalonym stanie faktycznym.

Sąd oddalił wnioski dowodowe w postaci dowodu z zeznań świadków M. B. i M. R. uznając, że osoby te nie przyczynią się do ustalenia stanu faktycznego sprawy, bowiem są dla stron osobami obcymi i nie utrzymują z nimi jakichkolwiek kontaktów towarzyskich. Nie mogą więc mieć wiedzy na temat rzeczywistej sytuacji majątkowej pozwanego. W ocenie Sądu, zgłoszenie tego wniosku dowodowego miało na celu wyłącznie przedłużanie postępowania.

Sąd oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy rozwodowej świadków J. W. P. (sygn. akt I C 1260/14) uznając, że dokumenty tam zawarte nie przyczynią się do ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Przechodząc do rozważań prawnych należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. strony w razie zmiany stosunków mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zaś istotne zwiększenie, zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, w skutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie lub zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, a niekiedy nawet ustanie obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń wyznaczają natomiast, zgodnie z treścią art. 135 k.r.o., z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś rzeczywiste możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z ugruntowanymi poglądami judykatury i doktryny prawniczej zatem dopiero ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie

porównanie tych wartości umożliwi ustalenie, czy i w jakim zakresie (w całości bądź w części) potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

W myśl art. 133 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie, zakres potrzeb uprawnionego małoletniego dziecka wyznacza przede wszystkim dyrektywa zaspokajania przez rodziców potrzeb ekonomicznych dziecka zgodnie z zasadą równej stopy życiowej (por. wyrok SN z dn. 7.06.1972 r., III CZP 43/72, OSNCP 1972, nr 11, poz. 198; uchwał SN z dn. 31.01.1986 r., III CZP 76/85, OSNC 1987, nr 1, poz. 4).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w ocenie Sądu powód wykazał, że nastąpiła zmiana jego usprawiedliwionych potrzeb, która uzasadniała dokonanie zwiększenia wymiaru renty alimentacyjnej. Odnośnie wysokości żądania, Sąd uznał że zasługiwało ono na uwzględnienie tylko w części.

Każdorazowo, rozpoznając sprawę o zmianę wymiaru alimentów, należy odnieść się do treści ostatniego orzeczenia w tym przedmiocie lub ugody zawartej między stronami.

Po raz ostatni wymiar obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powoda został ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 8 lipca 2014 r. wydanym w sprawie sygnatura akt X C 521/14. Na mocy tego wyroku renta alimentacyjna na rzecz małoletniego F. O. została ustalona na kwotę 500 zł miesięcznie. Od czasu ostatniego ustalenia wymiaru alimentów do dnia wydania wyroku w przedmiotowej sprawie upłynęło 5 lat.

W przeciągu tego czasu sytuacja małoletniego zmieniła się. Powód nie uczęszcza już do przedszkola, lecz do szóstej klasy szkoły podstawowej. Odpadły więc koszty zapewnienia mu opieki przedszkolnej, zaś pojawiły się związane z edukacją szkolną koszty corocznej wyprawki do szkoły (w tym także stroju i obuwia sportowego oraz obuwia zmiennego), opłat na komitet rodzicielski, ubezpieczenie, a także doraźne wydatki na wyjścia klasowe, wycieczki szkolne, zakup niezbędnych przyborów szkolnych w ciągu roku.

Zwiększyły się wydatki na zakup obuwia i odzieży dla małoletniego oraz koszt jego wyżywienia, z uwagi na wiek dziecka i jego intensywny wzrost.

Z uwagi na wiek małoletniego powoda, pojawiły się wydatki na Internet i telefon.

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała, że obecnie usprawiedliwione potrzeby małoletniego powodów są wyższe o około 200 zł w stosunku do daty wyroku rozwodowego, z czego zasadne jest obciążenie pozwanego kwotą 150 zł.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, a także w oparciu o zasady doświadczenia życiowego Sąd przyjął, że udowodnione miesięczne potrzeby małoletniego powoda obejmują:

- 400 zł – koszt wyżywienia (przyznany przez pozwanego),
- 150 zł – koszt zakupu odzieży i obuwia,
- 100 zł – koszt zakupu leków, środków higieny i kosmetyków (przyznany przez pozwanego),
- 30 zł – koszt wyprawki szkolnej i bieżących potrzeb szkolnych (przyznany przez pozwanego),
- 50 zł – koszt kieszonkowego i rozrywki,
- 200 zł – koszt udziału małoletniego w utrzymaniu mieszkania.
- 30 zł – telefon,

- 100 zł – 1/12 całej kwoty za wypoczynek letni, zimowy i wycieczki szkolne,

- 100 zł – zajęcia dodatkowe,

Łącznie daje to kwotę 1.160,00 zł.

W pozostałym zakresie w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby konieczne było ponoszenie innych kosztów utrzymania małoletniego. Jeżeli są ponoszone wyższe wydatki na utrzymanie małoletniego, to w ocenie Sądu należy je potraktować jako zbytkowe. Jeśli matka podejmuje decyzję o zakupie dla małoletniego np. droższych niż przeciętne, firmowych ubrań czy obuwia, przekazywaniu mu wysokich kwot tytułem kieszonkowego, czy doładowywaniu telefonu celem umożliwiania korzystania z gier, to powinna liczyć się z koniecznością ich finansowania z własnych środków. Należy także mieć na względzie, że małoletni otrzymuje świadczenie z programu „500+”, z którego mogą być finansowane np. zajęcia dodatkowe, czy innego rodzaju wydatki nie zaliczające się do „usprawiedliwionych kosztów utrzymania dziecka”.

Należy zauważyć, że strona powodowa nie przedstawiła żadnych dokumentów, z których wynikałoby potwierdzenie wysokości ponoszonych wydatków, w tym ponoszonych na zajęcia dodatkowe małoletniego, czy wycieczki szkolne.

Odnośnie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, jako zobowiązanego do alimentacji, należy zauważyć, że jego możliwości zarobkowe nie uległy znacznej zmianie i wynoszą co najmniej 3.000 zł. Okoliczność, że pozwany obecnie wykazuje stratę w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, świadczy o tym, że nie wykorzystuje on w pełni swoich możliwości zarobkowych. Sytuację tę należy uznać za stan przejściowy.

W ocenie Sądu kwota 650 zł alimentów na rzecz powoda leży w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia alimentów w wyższej kwocie.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punktach I. i II. wyroku.

O kosztach procesu poniesionych przez strony Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § 4 ust. 1 pkt 9 i § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Zgodnie z treścią tych przepisów stawki minimalne wynoszą w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego o alimenty - 120 zł, lecz ustala się od wartości przedmiotu sprawy, jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązaną do alimentów lub małżonka, którego wynagrodzenie za pracę ma być wypłacone do rąk drugiego współmałżonka.

W ocenie Sądu należało więc zastosować stawkę w kwocie 120 zł w odniesieniu do wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego, gdyż w tej sytuacji obowiązek zwrotu kosztów obciąża uprawnionego do alimentów, natomiast w odniesieniu do kosztów pełnomocnika powoda zastosowanie miała stawka zgodna z wartością przedmiotu sprawy – 1.800 zł. Wartość przedmiotu sporu wynosiła 6.000 zł.

Powód wygrał proces w stosunku 40 %. Pozwany powinien więc zwrócić powodowi kwotę 456,00 zł.

O nieuiszczonych kosztach sądowych przypadających na powoda orzeczono po myśli art. 113 ust. 1 i 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Sąd obciążył pozwanego nieuiszczonymi kosztami sądowymi w stosunku do jego przegranej, a więc kwotą 90 zł.

Sąd nadał wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności.